TÜSTAV
Ahmet Eken
Kolleksiyonu

sosyalist gençlik

GENÇLİK, ÖZELLİKLE İŞÇİ GENÇLİK MÜCADELENİN SONUCUNU TAYİN EDECEKTİR
LENİN

YIL 2
SAYI 14
FİATI 250 KURUŞ

SOSYALİST GENÇLİK BİR YILINI DOLDURURKEN...

Sosyalist GENÇLİK, çıkan bu sayısı ile birinci yılını doldurmaktadır. Bu bir yıl içinde bütün imkansızlıklara, engellemelere rağmen (gerek hakim gerici sınıfların baskıları ve gerekse çeşitli gurupların tecrit etme çabalarına rağmen) çıkmaya çalıştı. Şüphesiz bu kendi içinde özellikle teknik açıdan bir çok eksikliği ve hataları içermektedir.

Bir sene boyunca tüm çabalarımıza rağmen, gazetemizin düzenli ve devamlı bir şekilde çıkmasını sağlıyamadık. 8.Sayıdan itibaren üç ay ara vermek zorunda kaldık. Yine gerek ilk dönemde, gerekse yeniden çıkmaya başladığı dönemde gazetemizin düzenli bir şekilde çıkmasını, bütün çalışmalarımıza rağmen başaramadık. Ayrıca birçok-kere tashih hatalarının önüne geçilemedi. Kısacası teknik olarak gazeteyi mükemmel bir şekilde okuyucuya ulaştıramadık.

Bunda özellikle maddi olanaksızlığımızın önemli bir rolü olmuştur. Genel olarak sosyalist hareketin en önemli sorunlarından biri olan bu mesele cidden birçok konuda, yapmak istediğimiz şeylerin gerçekleştirilmesi olanağını vermemiştir. Örneğin, Sosyalist GENÇLİK Yayınları olarak çeşitli konularda çıkartmak istediğimiz, ancak mali olanaksızlıktan gerçekleştiremediğimiz bir broşür sorunu sözkonusudur. Yine aynı nedenden gazete istikrarlı bir çıkışa kavuşamamış, çoğu kere gecikmeli olarak çıkmak zorunda kalmıştır.

Fakat burada hemen şunu belirtelim ki bizimde gazetenin düzenli çıkışının sağlanamamasında önemli hatalarımız vardır. En önemli eksiğimiz olarak; tamamen bu işle uğraşacak ciddi bir gazete ekibinin oluşturulması gerekirken, bunun gerçekleştirilememesini söyleyebiliriz. Teknik olarak da yetişkin bir kadromuzun yokluğu, bu işle uğraşan arkadaşların yeterli bilgiye sahip olmayışları ve yer yer de işin önemini kavrayamamaktan ileri gelen bu görevin küçümsenmesi tavrı, ihmalkarlıklar yukarıda da belirttiğimiz gibi, gazetemizin tek-olarak da çok kötü çıkmasına neden olmuştur.

Yine ayrı bir sorun, gazetemizin dağıtımının yurt çapında geniş gençlik yığınlarına ulaştırılacak bir şekilde yapılamamasıdır. Türkiye çağında dağıtım işini yapan tekellerin, gazetemizin dağıtımını yapmaması, kendi olanaklarımızın sınırlı oluşu ve bütün bunların yanısıra çeşitli küçük-burjuva gurupların engellemeleri, başlıca etkenler olmuştur. Kendi olanaklarımızla yapabileceğimiz dağıtımında istenilen bir biçimde organize edilemeyişi, bir önemli etken olarak bunlara ilave edilebilir. Gazetemiz ilk çıktığı günlerde "Kitle Gazetesi Büroları" vasıtasıyla, hiç olmazsa bir çok merkezde belli bir ölçüde dağıtım yapılabiliyordu. Ancak daha sonraları gazetemize hiç bir ideolojik-politik eleştiri getirilmeksizin satışının ve dağıtımının TSİP "reformist merkez kliği" tarafından engellenmesi sözkonusu olmuştur. TSİP'in reformist merkez kliği daha ilk sayılarından sonra Sosyalist Gençlik'in dağıtımını engellediği gibi, aynı zamanda okunmaması için de elinden gelen tüm çabayı harcamıştır. Merkez Yürütme Kurulu, karar çıkartarak Sosyalist Gençlik'in parti teşkilatlarında satılmasını ve okunmasını engellemiştir.

Durum böyle olmasına rağmen aynı kimseler, ileri sürdüğümüz tezlere karşı çıkmamışlar, yazılanların doğru olduğunu kabul ettiklerini belirtmişlerdir. Ancak sadece ve sadece doğru görüşlerin yaygınlaşmasını engelliyebilmek için, yukarıda söylediklerimizi yapmaktan da geri kalmamışlar - dır.

Sosyalist GENÇLİK Gazetesinin ilk sayısı on bin ikinci sayısı on beş bin basıldı. Bu sekizinci sayıya kadar böyle devam etti. Dokuzuncu sayıdan itibaren on bin adet ve bu arada bir sayıda sekiz bin adet basıldı. Bütün sayılarımızın hemen hemen tamamına yakın bir kısmı satılmıştır.

Sosyalist GENÇLİK Gazetesinin en önemli eksiklerinden biri de, çeşitli politik konularda daha geniş bir şekilde görüş getirmemesi olmuştur. Şüphesiz bunda en önemli etken, gazetenin sayfa bakımından yetersizliği olmuştur. Ayrıca on beş günde bir çıkması, hatta çoğu zaman maddi olanaksızlıklar yüzünden daha da uzun bir sürede çıkması, bir çok konunun güncelliğini yitirmesine ve bu yüzden de gazetede yer almamasına yol açmıştır.

Bütün bu sıraladıklarımız, ya kendi hatalarımızdan ya da elimizde olmayan nedenlerden kaynaklanan olumsuz yanlar. Bundan sonraki sayılarımızda bu olumsuzlukların giderilmesi için tüm çabamızı esirgemiyeceğiz. Ve yine bizzat okuyucularımızın da yardımı ile bu sorunların üstesinden gelmeye çalışacağız.

Ancak burada belirtmemiz gereken bir diğer konu da, Sosyalist GENÇLİK'in bir senelik yayın hayatında amaçlandığı hedefe varıp varmadığıdır Sosyalist GENÇLİK amaçladığı hedefe varmış mıdır? Biz bu soruya genel olarak olumlu cevap veriyoruz.

Sosyalist GENÇLİK neyi amaçlamıştı? Gazetemiz daha çıkan ilk sayısında, gençliğin örgütlenmesi zorunluluğuna ve bu örgütlenmenin niçin ve nasıl olması gerektiğine dikkati çekmiş, bu çalışmalara yardımcı olmak için, Sosyalist GENÇLİK Gazetesinin görevini niçin çıkıyoruz başlıklı baş yazısında: "...geniş gençlik yığınları içinde en yaygın ajitasyon ve propaganda, yani gençliğimizin her türlü sorunlarına, işçi sınıfı bakışı açısından yaklaşarak çözüm yolları getirecek, bilimsel sosyalizm öğretisini gençlik içinde yaymaya ve bilinçli bir şekilde sosyalist mücadeleye kazanmaya çalışmak" olduğu şeklinde belirtmişti. Evet, Sosyalist GENÇLİK, çıkan bütün sayılarında belirtilen bu ilkeye bağlı kalarak yayın yaptı.

Gazetemiz, çeşitli guruplar tarafından çoğu kere doğru bir şekilde kavranılamayan ve bundan dolayı da, mücadeledeki yeri ve örgütlenmesi berraklığa kavuşturulamıyan gençliğin sınıfsal analizini yaparak, toplumsal mücadeledeki yerinin ve görevlerinin ne olduğunu, doğru bir şekilde saptadı.

Gazetemiz, temel bakış içersinde genel olarak gençliğin örgütlenmesinin ve özel olarak da ayrı ayrı gençlik kesimlerinin örgütlenmesinin nasıl olması gerektiğini geniş açıklamalarda bulunarak sürekli olarak vurguladı. Gençlik içindeki yanlış görüşlere ve örgütlenmelere karşı çıkarak, doğru örgütlenme prensiplerinin ne olduğunu geniş gençlik yığınlarına anlatmaya çalıştı. Hiçbir zaman sosyalist gençlik örgütlenmesinin gerekliliğini ve bunların ilkelerini vurgulamakla yetinmedi. Fakat aynı zamanda, daha ilk sayısından itibaren, üniversite gençliğinin, lise gençliğinin ve çırak gençliğin ayrı ayrı örgütlenmesi sorunlarına da eğilerek çözüm getirmeye çalıştı.

Üniversite gençliği için, daha ilk sayılarından itibaren mevcut gençlik örgütlenmelerinin (öğrenci) yanlışlığını ve bunların çıkmazlarını ortaya koyarak, "yeni tip" bir örgütlenmenin yaratılması gerektiğine dikkati çekti. Mevcut örgütlenmelerin (üniversite gençliği içinde) kendilerini en kısa zamanda daha geniş üniversite öğrenci gençliğini çatısı altında toparlayacak bir örgütlenmeye dönüştürmesi gerektiğine işaret ederek, yeni örgütlenmenin federasyon örgütlenmesi olduğunu belirtti. Ve yine öğrenci gençliğine anti-faşist, anti-emperyalist unsurlarını bünyesinde toplayan bu federasyonun, fakülte fakülte kurulacak olan "birim dernek" lerinin birleşmesiyle gerçekleştirilebileceğini açıkladı. Ancak böyle bir örgütlenmenin, üniversite gençliğinin daha geniş kesimlerini bünyesinde toparlıyabileceği ileri sürüldü.

Yine aynı şekilde lise gençliği içinde en iyi örgütlenmenin "öğrenci birlikleri" olduğunu, ancak bu örgütlenme hakkının kazanılmasının, lise gençliğinin örgütlenmesinde önemli bir adım olabileceğini ve tüm anti-faşist lise gençliğini temsil edebileceğini sürekli olarak vurguladı. Bu kesimdeki diğer örgütlenmelerin üniversitelerdeki yanlış örgütlenmelerin kötü bir kopyası olmaktan öteye gi-

devamı s.10'da

imza kampanyası açıldı

Yusuf Küpeli'nin tedavi altına alınması ve SERBEST Bırakılması için imza kampanyası açıldı.

Bütün sosyalistlerin ve ilerici demokratların,Yusuf KÜPELİ'nin durumunu görmemezlik etmesi düşünülemez.Yusuf KÜPELİ'ye yapılan baskılar ve üzerinde döndürülen oyunlar halkımız üzerine yapılan baskılar ve oyunların bir parçasıdır.Bütün sosyalist ve ilericilerin bu İMZA KAMPANYASI na katılmaları faşizme karşı bağımsızlık demokrasi ve sosyalizm kavgasının bir parçasıdır.

KAMPANYA YA KATILALIM!
ÇEVREMİZDEKİ HERKESTEN
İMZA TOPLAYALIM!..

Topladığımız imzaları herhangi bir kağıda, "Yusuf KÜPELİ'nin SERBEST bırakılmasını talep ediyorum"diye yazarak,Sosyalist Gençlik gazetesinin adresine iadeli TAHHÜTLÜ olarak yollayın...

Arkadaşlarımız serbest bırakılsın!...

Geçtiğimiz yılın Kasım ayında GSB genel sekreteri Mustafa SATIŞ ve Gaziosman paşa şubesi yöneticilerinden,Mustafa HAYTA Rıfat COŞKUN,İsmail HANOY,"gizli örgüt"kurgerekçesiyle tutuklanmışlardı.

Mustafa SATIŞ ve diğer arkadaşlar üzerinde somutlaşan bu olay aslında GSB üzerinde artan baskıların bir parçasıdır.

GSB'nin bir çok şubesi polis tarafından,aranıp basılırken,üç şubesi de kitap bulundurma gerekçesiyle kapatılıp,örgüt yöneticilerinin "cebinden kitap çıktı" gerekçesiyle mahkemeye dahi çıkmadan beklerken, polisin Mustafa SATIŞ ve arkadaşları hakkında "gizli örgüt" kurdukları gerekçesi ile soruşturma açarken,basına tutuklama gerekçesi olarak yanlış ve yalan dolu 'haberler vererek kamuoyunu yanıltmak istemiştir.

Muharrem ÇIVIKIRAN arkadaşımızın öldürülmesinin sorumluları hakkında ve iki arkadaşın akibetleri konusunda hiç bir açık lama yapmayan siyasi polis, meseleyi çarptırmak için, gözleri başka tarafa çekmek i çin,burjuva basınına yaptığı açıklamalarda olayla ilgili olarak bu dört arkadaşın tutuklandığını ve bunların "gizli örgüt" kurduğu yalanını ileri sürdü.

İBRAHİM NİZAM SERBEST BIRAKILMADI

Üç aya yakın bir zamandır tutuklu bulunan,,GSB İzmir Şube Başkanı İbrahim NİZAM halen tutuklu bulunmaktadır. Üzerinde "Bulgaristan Devrimci Gençlik Tarihi" adlı kitap bulunan NİZAM, kitaptan dolayı tutuklanmıştır.

Şurası bir gerçek ki,bilinçli ola rak GSB üzerinde yoğunlaştırılan baskılar ve zaten son günlerde genel olarak tüm sos yalist ve ilericilere karşı arttırılan terör,hakim sınıfların arzularını iyice açığa çıkartmaktadır. Ancak onların faşist emelle ri sökmeyecek İŞÇİ SINIFIMIZIN ve EMEKÇİ HALKIMIZIN DEVRİMCİ mücadelesi karşısında SÖKMEYECEK !..

MUSTAFA SATIŞ ve DÖRT ARKADAŞ, DERHAL SERBEST BIRAKILSIN !..

İBRAHİM NİZAM DERHAL SERBEST BIRAKILSIN!..

SSK İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ BAŞARIYA ULAŞACAKTIR...

MC Hükümetinin işçi sınıfı üzerindeki yıldırma ve gelişen demokratik mücadelesini bastırma amacını güden "işçilerin memur statüsüne geçirilmesi" kararından sonra bütün SSK işçileri ve bazı hastane işçileri gasbedilmek istenen demokratik haklarını korumak için direnişe geçmişlerdir. İşçi sınıfının mücadelesi siyasi iktidarın tüm çabalarına rağmen başarıya ulaşacaktır. Halen Ankara'da bini aşkın ve yine İstanbul'da yüzlerce işçi ekmek davası için yürüttükleri haklı mücadeleleri yüzünden işten atılmış bulunmaktadır.

BORU HATTI İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİ

Urfa Akziyaret Köyündeki İtalyan boru hattında çalışan işçiler sigorta haklarının tanınması, işgüvenliğinin sağlanması ve pazar günü yevmiyelerinin verilmesi için direnişe geçmişlerdir. "Milli çıkarların savunucusu" MC iktidarının sayesinde işçilere karşı İtalyan şirketinin hakları "korunmuş" ve 62 işçi arkadaş hakkında dava açılmıştır.

TARİŞ İŞÇİLERİNİ FAŞİST SALDIRILAR YILDIRAMIYACAKTIR

Faşist komandoların saldırıları sonucu çıkan çatışmada yaralanan 16 işçi işten atılmıştır. Böylece patron-faşist çeteler-iktidar işbirliği bir kere daha çok açık bir şekilde su yüzüne çıkmıştır. Kavgada hem saldırıya uğrayan hem de yaralanan işçiler bir de bütün bunlara ilave olarak işten atılmaktadır. Amaç bellidir. Tariş işçilerinin İzmir'deki ve bütün Türkiye'deki işçilerin sınıf mücadelesinin bir parçası olan ekonomik-demokratik mücadelelerini bastırmak.

LİCE'DE HALKIN ÜZERİNE BİR DE KOMANDO ZULMÜ UYGULANIYOR

Kış ortasında evsiz-barksız bırakılan ve bütün burjuva iktidarları gibi aldatıcı vaadler yapmaktan öte başka birşey vermeyen siyasal iktidar tarafından baskı altında tutulan Lice halkı sesini yükseltmektedir. Henüz daha depremzedelerin çoğunluğu çadırlarda kalmakta, Lice lise mezunlarına tanınacağı söylenen üniversite kontenjanı örtbas edilmekte ve bütün bunlara ilaveten halkın sesini çıkarmasını engellemek için de resmi yollarla ve örgütlenen komando sürüleriyle halk üzerine terör estirilmektedir. Diyarbakır Yüksek Öğrenim Derneği, Töb-Der ve Lice Felaketzedeleri Yardım Derneği ortaklaşa yaptıkları açıklamada Lice'de halk üzerine komandolarla terör politikası uygulandığını söylediler.

ÜNİVERSİTELERE YAPILAN FAŞİST SALDIRILAR

o Faşistlerin saldırısı sonucu yaralanan Hacettepe Üniversitesi öğrencisi Şükrü BULUT alnından aldığı yaranın etkisi ile kaldırıldığı hastanede öldü.
İktidarın ve onun kurumlarının açık desteği sonucu bu derece yoğun olarak saldıran faşistlerin hedef aldıkları okullardan biri Hacettepe Üniversite'si olmuştur. Faşist saldırıların iktidarın desteği ile yapıldığına en güzel örnek Hacettepe'ye yapılan baskındır. Üniversitenin kantinine saldıran faşistler burayı işgal ederek olay çıkartmıştlar. Devrimci öğrenciler faşistlere müdahale edince jandarmalar okulu sarmış ve devrimci öğrencileri gözaltına almışlar. Yapılan aramada faşistlerin üzerinde 15 tabanca ve dinamit lokumları bulunmuştur. Ancak buna rağmen faşistler serbest bırakılmışlardır.
Ölen arkadaşları için cenaze töreni yapmak için toplanan devrimci öğrencilere gene faşistler saldırmış ve 7 kişinin yaralanmasına Nuray ERENLER'inde bitkisel hayata girmesine yol açmışlar. Saldırıyı protesto etmek isteyen hastane personeli ve doktorlar yürüyüş yaparak bir günlük direnişe geçmişlerdir.

o Polisle işbirliği içinde İTÜ Maçka binasını işgal eden faşistler okula gelmekte olan öğrenciler üzerine açtıkları ateşle Özer ELMAS ve Kemal Nabi ÜNAL adlı devrimci arkadaşları yaralamışlar. Saldırıdan sonra devrimcilerin toplanmakta olduğunu gören faşistler bir toplum polisi arabası eşliğinde arka kapıdan kaçmışlardır. Devrimci öğrenciler bir forum yaparak olayları protesto etmişler, 5 000 ne yakın devrimci tarafından işgal edilen okul binası sabahleyin terk edilerek, Taksim'e yürüyüş yapılarak olaylar ve iktidar protesto edilmiştir.
ODTÜ öğrencilerini yıldırmak amacıyla faşistler öğrenci otobüslerine saldırmışlardır.

o Balıkesir Yüksek Öğrenim ve Kültür Derneği Başkanı Oktay GÜMÜŞ yaptığı açıklamada Eğitim Enstitüsünde idare ile işbirliği eden faşistlerin, öğrenciler üzerinde baskılarda bulunduğunu ve bu terör kampanyasına okul idaresininde katıldığını açıklamıştır.

kitlelerin örgütlü mücadelesi, faşist tırmanışı durduracaktır...

MC'nin temellerinin yeni yeni atılmaya başlandığı günlerde CGP Genel Başkanı ve şimdi hükümette başbakan yardımcısı olarak görev yapan Turhan Feyzioğlu şöyle diyordu: "Bizimle komünistler arasında varolan çelişki kendi aramızdaki çelişkiden çok daha büyüktür ve bu yüzden milliyetçi partiler topluluğu cephe kurmalıdır." Bu tanımın önemi büyüktür çünkü milliyetçi cephenin varlık şartını tamamen ihtiva etmektedir. Bu tanımın diğer bir önemi de egemen sınıflar arasındaki çelişkiyi kabul etmesinde yatar. Nitekim hakim sınıfların bir parçası olan DP o gün bu cephenin içinde yeralmadı. Çünkü DP'nin çıkarlarını temsil ettiği büyük toprak sahipleri o günün şartlarında AP ile girilecek her hükümetin kendi çıkarlarına ters düşeceğini biliyordu. DP AP ile herhangi bir hükümete girebilmek için S.Demirel'in şahsında AP'nin tekelci kesimini harcama gibi bir hayali de taşıyordu. Tabii ki hayat böyle bir şeye olanak kılamazdı.

MC'nin kurulması esnasında DP nin aldığı tutumu bugün neden yine belirtmeye ihtiyaç duyuyoruz? Şundan ki DP de en az AP kadar anti-komünisttir ama çıkarları onu gene de böyle bir cepheye sokmamıştır. DP bugün cephenin dışındadır ama yarın böyle olmıyabilecektir. DP nin şahsında egemen güçler arasındaki bir çatlamayı görebilmekteyiz. Aynı şey yani çıkarların belirlediği çatlamanın MC'nin içinde de olması kaçınılmazdır. Anti-komünizm çimentosu ile örülen duvarın halk yığınlarının yükselen demokratik ve siyasi mücadelesiyle çatlaması kaçınılmazdır.

Bugünün şartları içinde sermayenin tercihi uluslararası destek bulabilen ve gelişim vaadeden CHP'ye doğru kaymaktadır. Sermayenin CHP'ye gösterdiği bu yakınlaşma CHP'nin sermayeye doğru gösterdiği yakınlaşma ile atbaşı gitmektedir. Böyle bir tespit Sosyalist GENÇLİK gazetesinde daha evvel yapılmıştı. Sermayenin siyasi partilerden herhangi birini tercih ederken kullandığı kriter basittir. Uzun ve kısa vadeli güven arar tercih edeceği partilerde. Sermayenin bugün AP yi CHP ye nazaran daha fazla tercih etmesi AP nin burjuvazinin çıkarlarını daha iyi savunma gayreti içinde olmasındandır. Hükümet olmanın getirdiği avantajın sermaye üzerindeki etkisini bilen Demirel'in hükümete iyice sarılması iktidar avantajını bırakmak istememesi doğaldır. Tıpkı diğer MC partileri gibi. Şüphesiz MSP'nin sınıfsal tabanı AP den farklıdır. O tekelci sermayenin dışında başka egemen kesimlere de dayanmaktadır. Bu durum MSP yi toplumsal kanunların etkisinden bağımsız kılamaz. O da dayandığı kesimlerin desteğini kaybetmemek için iktidarda kalabilmenin mücadelesini verecektir elbette.

Şu halde MC iktidarda kalmak zorunda. Bunu yapabilmek için de bir yandan kendi iç anlaşmazlıklarını bir kenara bırakmalı diğer yandan da demokratik güçleri sindirmelidir. Kendi iç anlaşmazlıklarını herbirinin programlarından karşılıklı taviz vererek (aslında çeşitli çıkar gruplarının birbirine sömürüden taviz vermesi) kısmen engelliyebiliyorlar. AP nin MSP'nin şartlarını kabul etmesi bunun içindir. Şüphesiz ki bu onların birarada kalıp hükümet yürütebilmeleri için yeterli değildir. Böyle tavizlerin yanısıra harcın daha kuvvetlendirilmesi için anti-komünizm akımını da daha yükseltmek gerekmektedir. İş sadece demokratların sosyalistlerin sindirilmesinde değil aynı zamanda kendi aralarındaki çözülmeye başlayan ittifak bağlarının da güçlendirilmesidir. Bu böyle olunca faşist saldırı ve cinayetlerin de şiddetini artırarak sürmesi sözkonusu. Nitekim son olaylar bunu gösteriyor.

Yukarıda MC nin faşist saldırılarının başlıca hedeflerinden birinin de halkın yükselen mücadelesi olduğunu belirtmiştik. Şüphesiz ki onlar kendileri üzerinde bir baskı unsuru olan demokratik güçleri sindirebildikleri ölçüde rahatlayıp kendi iç çelişkilerini de gidermeye çalışacaklardır. Ama burada az önce değindiğimiz nokta unutulmamalı. Onların demokratik güçlere yöneltttikleri saldırıların doyup duracağı bir nokta yoktur. Bu MC'nin içinde MHP'nin varlığı ile ilgili bir şey değildir. Kendi birliklerinin varlığını sürdürebilmek için faşist saldırıların tırmanışında yarar görmüşlerdir.

Özetlersek MC'nin başlattığı faşist tırmanışın yine onlar tarafından bir noktada kesilebileceğini ummak hayaldir. Ne Demirel'in "liberalizm"i ne de Erbakan'ın "çağdaş sağcılığı" bu tırmanışı bir noktada durdurmıyacaktır. Üstelik bu tırmanış şuurlu bir hareket olmaktan da çıkarak MC nin kendi ittifaklarını da yavaş yavaş bir kenara atmakta. Meclis'teki bir kısım Bağımsızların bazı büyük sermayedarların ve yine bir kısım büyük basının tavırları bunu açıkça ortaya koymaktadır.

Bu durum karşısında demokratik güçler kendi aralarındaki birliği daha da sağlamlaştırmak ve faşist tırmanışa karşı örgütlü bir güç olarak çıkmak zorundadır. Her zaman olduğu gibi bugün yine öncülerle kitlelerin kopmasını önlemek gerekir. Faşizme karşı yürütülecek mücadelenin yöntemleri öncüleri kitlelerden koparmaya değil birleştirmeye yönelik olmalıdır. Herhangi bir mücadele metodunda karar kılarken dikkat edeceğimiz kriter kitle bağlarımızın güçlendirilmesi amacını taşımalıdır. Sosyalistlerin bu temel kuralı düne nazaran bugün çok daha iyi kavrayıp pratiğe uygulamaları gerekir.

KİMYA FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİ, DERNEK KURMA ÇALIŞMALARINI HIZLANDIRMIŞTIR. BELLİ İLKELERİN IŞIĞINDA KURULACAK BU DERNEĞİN, OLUŞUMU SIRASINDA EN GENİŞ TABANA DAYANMAK İÇİN YAPILAN FORUMLARDA İbrahim GÜLER ARKADAŞIN KONUŞMASINI KENDİ KALEMİ İLE YAYINLIYORUZ...

Şu günlerde sosyalist gençlik ve ilerici gençlik kesimleri arasında en fazla tartışılan konu, üniversite gençliğinin örgütlenmesi konusudur.İki seneye yakın bir süreden beri, bir çok öneri tartışılmaktadır.Ancak bütün bunlar çözüme ulaşmamıştır. Ve görülen o ki, kısa bir sürede de çözüme ulaşamıyacağıdır.Ama bu demek değilki örgütlenme girişimlerinin erteleneceği ve üniversitelerde mevcut örgütsüzlüğün devam etmesine müsade edileceği,elbetteki HAYIR!. Aksine üniversite gençliğinin nasıl örgütleneceği konusunda *aynı anlayışa sahip olan ve bu konuda ortak ilkelere sahip olanların* vakit geçirmeden girişim yapmaları ve bu duruma yani örgütsüzlüğe son vermeleri gerekmektedir. Bu görevin yerine getirilmesi bir zorunluluktur. Bu görevin savsaklanması,ertelenmesi örgütsüzlüğün devamına imkan vermektir.

İçinde bulunduğumuz günlerde bu görevin yerine getirilmesi yani örgütlenmenin yaratılması, okullarda artan faşist baskılara dur dememiz,akademik-demokratik mücadelemizi yeni boyutlara ulaştırmamız ve emekçi yığınlarının mücadelesiyle bağlantının sağlanması gerekmektedir. Hayat bunu dayatmaktadır. İçinde yaşanılan günlerde hakim sınıflar, gelişen sınıf mücadelesini ezmek sömürüyü daha bir şiddetle devam ettirmektedir.Hakim sınıflar her çareye başvurarak ilerici-demokrat güçleri sindirmeye ezmeye çalışmakta,sadece bununla yetinmemekle kitlelerin örgütlenmesini engellemek için her yola başvurmaktadır.Hakim sınıflar bir yandan gerici yasaları perçinleştirerek diğer yandan da kara terör estirmektedir.Bir çok ilerici örgütün kapatılması ve demokratik kuruluşlara yapılan baskılar...Kısacası kitlelerin gelişen mücadelesi karşısında burjuvazi her türlü baskı ve zor kullanmaya başvurmaktadır.Bütün bu gelişmeler karşısında üniversite gençliği hareketsiz kalamaz. Üniversite gençliğinin hızla örgütlenerek emekçi yığınlarının mücadelesinin yanında yer alarak, onlarla omuz omuza bir kavganın içine girmesi gerekmekte.Zira öğrenci gençliğin sorunları,işçi sınıfının ve emekçi halkın sorunlarından ayrı değildir. Ancak üniversite sorunlarının kökten halledilmesi emekçi yığınların mücadelesi ve onların siyasi iktidarları ile çözüme ulaşır.

NASIL BİR ÖRGÜTLENME VE ÇALIŞMA

En geniş tabanlı üniversite öğrenci gençlik örgütlenmesi-ki böyle bir örgütlenme içinde,sosyalist ve ilerici yurtseverlerle tüm anti faşist, anti emperyalistlerin bulunması gerekir.-sağlanarak akademik demokratik mücadeleden ayrı olmayan anti-emperyalist,anti-faşist mücadelede örgütlü olarak yer almak gerekir.Şimdiye kadar ki girişimler öğrenci gençlik içinde geniş tabanlı bir örgütlenmenin yaratılmasını gerçekleştirememiştir.Ve hatta üniversite gençliğinden tecrit olunabilecek durumlara bile düşüldüğü olmuştur.

1973 Ekim seçimlerinden sonra 12 Mart faşizminin dağıttığı Sosyalist,İlerici gençlik güçlerinin toparlanması açısından İYÖKD'ün kurulması bir zorunluluktu. Ancak böyle bir örgütlenme hızla daha geniş öğrenci gençliğin örgütlenmesine ön ayak olarak geniş tabanlı bir öğrenci gençlik örgütlenmesini yaratmalıydı. Belli bir kadrolaşmayı tamamladıktan,daha açık söylersek çeşitli fakültelerdeki ileri unsurların belli bir toparlanmasını sağladıktan sonra hızla fakülte birim derneklerinin ve bunların federasyonun örgütlenmesi için çaba gösterilmeliydi.Ancak gelişim hepimizin bildiği gibi bu yönde olmadı. Aksi yönde bir gelişime tanık olduk. Dar grupçu anlayışla demin söylediğimiz örgütlenme anlayışı kabul edilmedi. Bunun karşısında çeşitli alternatifler ileri sürüldü.Alt-forumlar,üst-forumlar toplandı, bu günde halâ toplanıyor, seçimler yapılıyor. Ama bunca zaman geçtiği halde o sözü çok edilen "vurduğu yerden ses çıkaran " örgütlenme bir türlü yaratılamadı Ama aksine düne nazaran daha da cılızlaşan ve "vurduğu yerden ses çıkaramıyan " örgütlenmeye doğru hızla bir kayış meydana geldi Bu genel olarak güdülen politikanın yanlış olmasından *ise* daha çok örgütlenme konusundaki yanlış anlayıştandır.Az öncede söylediğimiz gibi eğer daha baştan İYÖKD üniversite gençliğinin federasyon örgütlenmesi yönünde olumlu adımlar atsaydı ütopik yaklaşımlardan uzak olsaydı,bugün örgütlenme bakımından daha ileri bir seviyede olurdu. Şu içinde bulunduğumuz günlerde bir çok örgütlenme önerileri ileri sürülüp durulmakta meselede dahada çıkmaza sokulmakta, karma karışık bir hale getirilmektedir.Bugün üniversitelerdiki sosyalist,ilerici ve yurtseverlerin görevi,bir an önce akademik demokratik taleplerimiz doğrultusunda mücadele-yürütecek örgütlenmeyi yaratmaktır. Kuracağımız bu örgüt,gençliğin akademik-demokraratik mücadelesini,anti-emperyalist, anti-faşist mücadeleye bağlıyacaktır.Anti-faşist ve anti-emperyalist mücadele soyut bir mücadele değildir. Somut sorunlar üzerine ve siyasi gerçeklerin açıklanarak mücadelenin yürütülmesidir.Ancak böyle bir yaklaşım bağımsızlık ve demokrasi kavgasına daha geniş yığınların katılmasını sağlar.

Özetlersek, kurulucak olan birim dernekleri ve bunların birleşmesiyle doğacak olan fedarasyonun niteliği şunlar olmalıdır:

1-Herşeyden önce kurulacak olan fedarasyon,üniversite öğrencisinin,akademik demokratik örgütü olmalıdır.

2-Örgütlenmenin sağlanması için, tek tek fakülte birim derneklerinin kurulmasının sağlanması ve bunların ken[illegible]da fedarasyonlaşması gerekir.

3-Bu örgütlenme üniversit[illegible]inin somut talepleri doğrultusunda bi[illegible]delenin yürütülmesi gerekir.Ve bu teme[illegible]erinde en geniş üniversite gençliğini örgütlemelidir.

4-Bu örgütlenme üniversite gençliğinin anti-faşist, anti-emperyalist mücadalesinin yönlendirilmesi görevini de yerine getirir. Ve bu mücadele içinde üyelerinin ve genel olarak üniversite gençliğinin demokratik bilincinin gelişmesine çalışmak olmalıdır.

5-Ulusal baskılara karşı çıkmalı ve buna karşı mücadele yürütmeledir.Ulusların ve dillerin eşitliğini savunmalıdır.

6-Bu örgütlenme sosyalist sisteme,sosyalizme saygınlığı arttırmalı,bu yönde ça*lışma* *yürütmeledir.*Sosyalizme ve sosyalist sisteme hakaret edilmesine karşı çıkmalılıdır.

7-Bu örgütlenme kendi temel çalışmaları dışında gelişen kitle hareketlerinin,direniş ve grevlerin destekçisi ve en geniş öğrenci kitleleri arasında bu eylemlerin propagandasını yaparak dayanışmayı arttırarak, emekçilerin mücadelesine onların yani öğrenci kitlesinin des. teğini kazanmalıdır.

8-Bu örgütlenme demokratik örgütlenmedir. Demokratik kavramından sadece dernek yönetiminin ve seçimlerin demokratik yapılması anlaşılmamalıdır. Bu meselenin bir yanı ise diğer yanı ve esas niteliği olarak şunu anlamalıyız:böyle bir örgütlenmede sadece bir sınıfın görüşünü ve temsilcilerini değil, aynı zamanda faşizme ve emperyalizme karşı olan çeşitli tabaların temsil edilmesini anlamalıyız. Sosyalist olmayan kimselerle,tutarlı demokratlarla böyle bir örgütlenme içinde yer alınmalıdır.Bu konudaki *REFORMİST v.s* gibi,safsatadan ileri öteye gitmeyen keskin laflara bilinçli olarak karşı çıkmalıyız. En azından bu ilkelerin sosyalist ilkeler olduğunu unutmamalıyız. Bunlar şüphesizki en genel çalışma ve örgütlenme ilkeleridir. Bu ilkelerin dahada açılıp detaylaştırılması gerekir. Biz ancak bu en temel ilkeler etrafında gerçekten demokratik bir kitle örgütlenmesinin yaratılacağına ve bu örgütlenmenin en geniş öğrenci gençlik yığınlarını çatısı altında toplayacağına İNANIYORUZ.

FEDARASYON HANGİ TALEPLER UĞRUNA MÜCADELE EDECEK

Baştada da değindiğimiz gibi akademik demokratik örgütlenme gençliğin ekonomik demokratik ve toplumsal isteklerini birlikteliği ile savunmak ve bu istekler doğrultusunda birleşik mücadele sürdürülmesi gerekir. Tanımdanda anlaşılacağı gibi gençliğin kitle örgütü ekonomik demokratik ve toplumsal karakterlidir.Bu nitelikte ki bir örgüt siyasal iktidarı ele geçirmeyi amaçlamaz.Böylesine bir amaç gençliğin ekonomik,demokratik ve toplumsal mücadelesini geriletir.

Gençliğin kitle örgütü gençliğin isteklerini somutlaştırma, somutlaşan öneri le[illegible]çliğe mal etme ve bu süreç içerisin [illegible]k kesiminin bilinçlenmesi için ça[illegible] yapmalıdır.Ancak gençliğin mücade[illegible] siyasi özü olmadığı reddedilmez. [illegible]n mücadelesi,ülkemizde verilen ba[illegible]ık ve demokrasi mücadelesinin bir [illegible]ıdır. Ve gençliğin tüm sorunları an[illegible] emekçi sınıfların iktidarında çözüm [illegible]lur.Ne varki gençlik ve onun örgütü iktidara yönelik bir seçenek değildir.Özellikle üniversite gençliğinin yapısı buna olanak vermez ancak gençlik,işçi sınıfının mücadelesinin yanında yer alır.Gene kitle örgütlerine dar ve çıkarcı açıdan bakmak ve bu örgütleri farklı siyasi çizgilerin mücadele alanı haline getirmek kitle örgütlerinin yıkılmasına yol açar ve gençliğin mücadele hedeflerini saptırır.

Şimdi gençliğin (ki üniversite gençliği kastedilmektedir) vereceği demokratik üniversite mücadelesinin somutlaşması için aşağıdaki talepleri öneriyoruz:

1-Merkezi sınav sistemi adil değildir aynı eğitim olanaklarına sahip olmayan öğrenciler aynı değerlendirmeye tutulmaktadır.Yüksek öğrenim girişte fırsat eşitliği yoktur. Bunun için daha adil bir fırsat eşitliği getirecek üniversite giriş mekanizması getirilmelidir.

2-Üniversitelerde can güvenliği yoktur Komando denilen faşist zorbaların saldırıyüzünden üniversiteye gitmek tehlikeli bir hâl almaya başlamıştır.Her gün bir öğrenci ölmekte veya yaralanmaktadır.Bunun için tüm yüksek öğrenim kurumlarına saldıran faşist çetelerinin kendi küçük gruplarıyla baş başa bırakılmaları için mücadele edilmelidir.

3-Yüksek öğrenim kurumlarında okuyan gençlerden çoğu ailelerinden uzaktadır.Kredi yurtlar kurumu bu gençlerden ancak % 10 nunu barındırmaktadır. Ve diğer öğrenciler özel pansiyonlarda kalarak yaşamını sürdürmektedir.Kredi Yurtlar Kurumunun kapasitesi arttırılmalıdır.Bu alandaki devlet yatırımları yükseltilmelidir.

4-Yüksek öğrenim kurumlarındaki eğitim yetersizdir.Üretime dönük olmayan kalabalık sınıflarda yetersiz laboratuvarlarda yapılan eğitim geridir, teknik okullardaki öğrencilerin staj yapacak yer bulmaları olanaksız bir duruma gelmiştir. Bunun için üretime dönük ve yeterli bir eğitim politikası saptanmalıdır.

5-Bir öğrencinin en önemli gereksinmelerinden olan kitap,kırtasiye ve diğer önemli araçların günün koşullarına göre pahalıdır ve hatta bulunmamaktadır.Bunun için özünde bir çok maddesi değişmesi gereken 1750 sayılı yasanın ilgili maddeleri işletilerek öğrencilere bol ve ucuz kitap ve araç temin edilmelidir.

6-12 Mart 1971 den sonra yapılan Anayasa değişiklikleri ile üniversitelerin bilimsel ve idari özerkliği kalmamıştır. Üniversiteler karakol haline getirilmiştir. Bunun için bilimsel ve idari anlamda özerk bir üniversite için gerekli tüm yasal değişiklikler yapılmalıdır.

7- Temsilcilik seçimi için % 60 lık tek bir oran getiren ve bu oranın sağlanması olanaksız olan madde kaldırılmalıdır.

sendikacı ve çırak gözüyle, çıraklar sorunu

Bilindiği gibi, SOSYALİST GENÇLİK Gazetesi, daha önceki sayılarında da Çıraklık sorununa geniş yer vererek bizzat sendikacıların ve çırakların ağzından soruna ışık tutmuştur.

Bu sayımızda da yine Maden-İş Sendikası I.Bölge temsilcisi Murat TOKMAK ve aynı işkoluna giren iki çırakla yapılan röportajı yayınlıyoruz.

Soru: Bütün işkollarında olduğu gibi sizin işkolunuzda da çıraklar hunharca sömürülmekte, sendikasız, sigortasız çalıştırılmakta ve dayak,küfür gibi baskıların yanısıra angaryaya tabi tutulmaktadırlar. Bu genç işçileri sendikalaştırmak ve sigortalaştırmak için bir çalışmanız var mı ?

Murat TOKMAK: Aslında değinmiş olduğunuz çıraklar hakkındaki konu gerçekten önemlidir. Ancak ben bunlardan evvel şunu söylemekte fayda görüyorum. İşçi sınıfımız yıllardır bıkmadan usanmadan bilimi doğrultusunda mücadele vermiş kapitalist düzende burjuvaziden önemli tavizler koparmıştır. Buna karşılık sınıfımız kendi sınıfsal mücadelesinde burjuvaziye en ufak taviz vermemiştir ve vermiyecektir de. İşçi sınıfı bu mücadeleyi verirken örgütlenmeye ve çelik disipline önem vermiş, mücadelenin ve örgütlenmenin en etkilisini sendikalar çatısı altında verilebileceğini ispatlamış - tır. Sendika liderlerinden tutunda işyeri temsilcilerine kadar çoklarımız çıraklık devresinden geçtik. Çıraklığın acısını gayet iyi bilmektediyiz.

Bu itibarla çırakların ezildiği insafsızca sömürüldüğü inkarı mümkün olmayan bir gerçektir. Çırakları hiç bir zaman ayrı bir gözle görmedik hatta ağaç yaşken eğilir ilkesinden hareket ederek onların çalıştıkları yerlerde örgütlenmeyi onları eğitmeyi düşündük, ancak bugüne kadar müsbet neticeler çok az aldık. Çırakların sigortasız çalışmaları da içler acısı. Genç arkadaşlarımız yapamıyacakları işlerin altına sokuluyorlar. Tabii bu zor çalıştıran tarafından kullanılıyor. Yaptığı işin nasıl yapılacağını öğrenmeden ya bir eli ya kolu kopuyor ya da ölüp gidiyor. Bu kazalar olunca işveren sigortalı yaptırıyor belki de ama çırak bu arada hayatının tamamını - veya yarısını kaybetmiş oluyor. Bu konuda da üzerimize, düşeni yapmaya gayret etmekteyiz.

Soru: Her türlü sosyal haktan yoksun olan çıraklar devamlı iş kazalarıyla karşı karşıya kalmaktadırlar, örnekleri çok görülen iş kazaları hakkında ne düşünüyorsunuz? Sendika olarak görevleriniz nelerdir?

Murat TOKMAK: Mevcut 1475 sayılı iş yasası hepimizinde bildiği gibi işçi aleyhine sermaye lehinedir. Bu yasalar işçiye olsun çıraklara olsun hiçbir sosyal hak tanımamıştır. Bu konuda sendikalı bir işçi sözleşmelerle az buçuk bir takım sosyal yardım alabiliyor, ama sendikasız çıraklar nasıl alacaklardır? Elbette sömürenin eline bakacaklardır. Verecek mi vermiyecek mi diye. Ben bu konuda yasayı yetersiz değil aleyhimize görüyor, bu yasanın süratle değiştirilmesini savunuyorum. Ayrıca çırakları da özenle sendikalar çatısı altında örgütlenmeyi zorunlu görüyorum.

Soru: İş Kanunu'ndaki 5.maddenin iptal edilmesi için bir çalışmanız var mı ?

Murat TOKMAK: İş Kanunu'nun 5.maddesi gerçekten iptal ettirilmelidir. Bu konuda Genel Merkezimizin gerekli girişimlerde bulunduğu kanaatindeyim. Hukukçularımız yeni bir takım yasa iptali ve değişikliği için çalışmalar yapmaktadırlar.

Soru: DİSK Genel Kongresi'nde çıraklar hakkında alınan kararlar uygulanmaktamıdır ?

Murat TOKMAK: DİSK Genel Kurulu'nda alınan kararlar uygulama safhasına konulmuştur.

Soru: G.S.B.'nin çıraklar hakkında

Murat TOKMAK: DİSK Genel Kurulu'nda alınan kararlar uygulama safhasına konulmuştur.

Soru: Genç Sosyal Devrimciler Birliği (GSB), çıraklarla ilgili bir kanpanya hakkında ne düşünmektesiniz ?

Murat TOKMAK: G.S.B.' nin çıraklar hakkında giriştiği kampanya mutlaka yararlı olacaktır. Bu nedenle de bu kampanyayı desteklememek elde değil, ancak bizim sendikamız merkeziyetçi sistemde çalışmaktadır. Bu konularda Genel Merkezimiz karar verebilecektir. Şahsi görüşüm olarak desteklenmelidir.

Soru: GSB, çıraklarla ilgili kampanyayı sendikalar ve çeşitli demokratik kuruluşlarla ortaklaşa yürütmeyi düşünmektedir, bu konuda siz ne düşünüyorsunuz ?

Murat TOKMAK: Mücadelenin bireysel verilemiyeceği aşikardır elbette. Böyle önemli kampanyalarda veya burjuvaziye karşı verilecek diğer mücadelelerde ilerici, devrimci, demokratik kuruluşlarla işbirliği yapmak en akıllıca yol olacaktır. Bu düşüncenize de katılıyorum. Bana bu fırsatı verdiğiniz için çok teşekkür eder,gazeteniz aracılığı ile tüm emekçilere, devrimcilere selam ve sevgiler sunarım.

o

ÇIRAKLARLA RÖPORTAJ

- *Adın ne?*
- Ahmet
- *Kaç yaşındasın?*
- 17
- *Ne kadar zamandır burada çalışıyorsun?*
- Bir buçuk senedir çalışıyorum.
- *Buradaki görevin nedir?*
- Burada ben oto boyasından tut da, çamurluk tamirine kadar oto tamiratıyla ilgili herşeyi yaparım.
- *Sadece oto tamirinde mi çalışıyorsun, yoksa patron seni başka işlere de koşturuyor mu?*
- Tabii. İş yerini süpürmek, bakkala, kahveye gitmek, vb. gibi bir sürü iş de benim üstüme yüklenmiş durumda. Bunlar yetmiyormuş gibi, patronun şahsi işlerini de yapıyorum.
- *Senden başka bu atelyede kaç kişi çalışıyor?*
- Patron bizimle çalışır. İki tane ustabaşı yani kalfa gibi iki genç işçi var. Ayrıca ben ve benden ufak bir arkadaşım çalışıyor.
- *Günde kaç saat çalışıyorsun?*
- Sabah saat 8'den akşam 7'ye kadar.
- *Öğlen paydosunuz var mı?*
- Öğlen paydosu diye birşey bizim için yok. Bizim yemeğimiz ekmek, peynir ve zeytinden ibaret, onu da dükkanın içinde yiyip işbaşı yapıyoruz.
- *Sigortan, sendikan var mı?*
- Ne sigorta ne de sendika var. Beni sigortalı yapmasını defalarca söyledim patrona. Ama gelecek hafta, gelecek ay diye beni atlatıyor.
- *Sigortalı ve sendikalı olmanın yararlarını biliyor musun?*
- Tabii. Mesela, şimdi kış geldi. Atölyeye iki araba sığmaz. İki araba tamire geldiği zaman birisinin tamiri muhakkak caddede, dışarıda yapılacaktır. O kışta kıyamette çalışıyoruz. Tabii, sık sık hasta oluyoruz. Ama sigorta olmadığı için tedavi olup ilaç alamıyoruz.
- *Peki, bu şartları değiştirmek için patronlara karşı nasıl mücadele edeceksin?*
- Bunlara karşı sigortalı ve sendikalı olmak için mücadele vermeliyiz. Tek tek mücadele hiç bir şey ifade etmez. Örgütlü mücadele tek tek mücadeleden daha etkilidir.
- *GSB'nin çıraklar kampanyası hakkında ne düşünüyorsun?*
- Çok iyi.

- *Adın ne?*
- Aptullah
- *Kaç yaşındasın?*
- 15 yaşındayım.
- *Nerede çalışıyorsun?*
- Kaportacıda çalışıyorum.
- *Ne zamandan beri çalışıyorsun?*
- 1,5 senedir çalışıyorum.
- *Ne gibi işler yapıyorsun?*
- Çay söylüyorum. Sağa sola gidiyorum. Dükkanın temizliğini yapıyorum.
- *Günde kaç saat çalışıyorsun?*
- Sabah 7.30 da işi alıyorum. Akşam 6 veya 7'de işi bırakıyorum. Bazen daha da geç.
- *Sigortalı mısın?*
- Değilim.
- *Sigortalı olmak ister misin?*
- İstemiyorum.
- *Neden istemiyorsun?*
- Patron isterse yapar, istemezse yapmaz.
- *Aldığın para ihtiyaçlarına yetiyor mu?*
- Yetmiyor. Ben burada sanat öğreniyorum. Sen bunları niye soruyorsun?
- *GSB'nin çıraklar kampanyasını duydun mu?*
- Duymadım.

yusuf küpeli serbest bırakılmalıdır!

TERTİP TEZGAHLAYICILARI AÇIĞA ÇIKARILMALIDIR

Evet, Yusuf KÜPELİ'nin bu provakasyonun tertipleyicilerinin yüzünü açığa vurmak için istediği mahkemenin muhakkak yerine getirilmesi gerekir. Gerekir çünkü; bu kaçış olayının tezgahlanmasındaki amaçlardan biri de "muhtemelen 'gizli örgütleri' de ortaya" çıkarmaya yönelikti. Tabi ki bu örgütler solda aranacaktı. KÜPELİ'nin sanık veya davacı durumunda bulunduğu herhangi bir mahkeme olayı bile, bu tertibi hazırlayanların gerçek yüzlerinin açığa çıkmasını sağlıyabilir.

Yusuf KÜPELİ'nin sağlığını kazanabilmesi, daha doğrusu ölümden kurtulabilmesi için ö z g ü r l ü ğ ü n e kavuşması gerektiğini bir kere daha vurgularken, onun hakkında "Gençlik Yıldızı" nda çıkan bir yazıya da cevap vermemiz gerekiyor:

GERÇEK DÖNEK VE HAİNLER KİMLERDİR ?

Cephe Davası içinde poliste çözülenler, davasından dönenler elbette ki olmuştur. Ama bu bile -eğer yargılama yapılacaksa- o kişileri o an içinde bulundukları maddi ortamla birlikte değerlendirilmeleri gerektiğini unutturmaz. Faşist terör yılları ve özellikle o yıllar bir devrimcinin içinde bulunduğu örgütün tamamen batması ile sonuçlanan yıllar ise, çeşitli kişilerin değerlendirilmesinde bu şartları da dikkate almak gerekir.

"Gençlik Yıldızı" nda alıntısı bulunan mahkeme savunması bizce doğrudur.

Doğrudur. Çünkü sosyalist olunması gereken gerçek yerde bu tavrı alamadığına inanan bir kimsenin, mahkeme önünde bol keseden sosyalistim deyip, siyasi gevezelik yapması gayri-ciddi bir tavırdır. Ve üstelik de sosyalizme sürülen kalın bir leke olacaktır.

Gericiliğin şampiyonu "Gençlik Yıldızı" ndakiler ve onların ağababaları, mahkemedeki konuşmalarını içeren "Savunma" adı altında bir kitap çıkardılar,burada bol keseden Marksizm-Leninizmden bahsediyorlar. Bu yalancı pehlivanlar, bir de Poliste verdikleri ifadeler için bir kitap çıkarsalar da millet neyin ne olduğunu anlasa!

---- Sosyalist GENÇLİK birinci yılını doldururken...

demiyeceğini ve kaçınılmaz olarak da kısa bir süre sonra, olayların dayatmasıyla tecrit olmasının kaçınılmaz olduğuna işaret etti.

Sosyalist GENÇLİK'in, her iki öğrenci kesimi içinde önermiş olduğu örgütlenme anlayışlarının doğruluğu her geçen gün daha geniş kesimlerce anlaşılmaktadır. Pratikte hayatın zorlamasıyla bizim, başından beri savunduğumuz örgütlenme anlayışları diğer kesimlerce de kabul edilmeye başlanmıştır. Bunlar artık teorik tartışma konusu olmaktan çıkarak, pratik hayatta uygulanmaya konulmaktadır. Üniversitelerde federasyon konusu daha geniş öğrenci kesimlerince tartışılmakta ve bunun gerçekleştirilmesi için çaba gösterilmektedir. Bu alanda da hayli yol alınmış durumdadır. Yine aynı şekilde lise gençliği için ileri sürdüğümüz "öğrenci birlikleri" bugün beş-altı lisede gerçekleştirilmiş durumda ve diğer liselerde de bu çalışmalar sürdürülmektedir. Hemen hemen bu hakkın alındığı bütün liselerde öğrenciler, Eğitim Şurası kararı olan bu hakkı idareye kabul ettirebilmek için direnmek zorunda kalmışlardır. İstanbul'da Plevne ve Darüşşafaka Liseleri, İzmir Kültür Koleji bunların birer örnekleridirler.

Yine Sosyalist GENÇLİK, Türkiye'de ilk defa olarak ciddi bir şekilde ve sürekli olarak çırak gençliğin sorunlarına eğilmiş, örgütlenmesi için çaba göstermiştir. İlk başlarda genç işçi ve çırakların devrimci potansiyeli birçok gurup tarafından küçümsenmesine rağmen, bu mesele üzerine eğilinmiş ve yarının yetişkin işçi sınıfını teşkil edecek olan bu kesimin önemi özellikle belirtilmiştir. Ancak burada hemen şunu söyleyelim ki, genel olarak gençliğin sosyalist örgütlenmesi sorunu olsun ve gerekse ayrı ayrı kesimlerinin örgütlenmesi sorunları olsun daha da açılmaya, detaylandırılmaya muhtaçtır. Örneğin çırak gençliğin örgütlenmesi konusu, bir yandan bir takım hukuki engellemelerinde varolması sebebiyle ve diğer yandan bu konudaki deney birikiminin yok denecek düzeyde olması nedeniyle, kesin açıklığa kavuşturulamamıştır. Yine aynı şekilde köy gençliğinin sorunlarına da hemen hemen hiç eğilinememiştir. Bu konudaki bilgisizliğimiz, köylü gençliğin örgütlenmesi sorununa da bir çözüm getirememize neden olmuştur.

Bundan sonraki sayılarımızda tüm bu sorunlara daha geniş olarak ele alıp, bunların çözümü için örgütlenme, çalışma ve program önerileri getirmeye çalışmak başlıca görevlerimizden biri olacaktır.

Bir açıklanması gereken noktada şudur: Sosyalist GENÇLİK, geniş ölçüde, gençliğin sosyalist örgütlenmesi olan Genç Sosyal Devrimciler Birliği (GSB) nin görüşlerini geniş ölçüde yansıtmıştır. Sosyalist GENÇLİK Gazetesinin, sosyalist gençliğin yayın organı olduğu tarafımızdan hiçbir zaman unutulmamış, sorunları ele alışı, özellikle ağırlık verdiği konularda genellikle gençlik sorunları olmuştur. Tabii ki bu, bizi sosyalist hareketin güncel bir çok sorununa geniş bir şekilde eğilmekten alıkoymuştur. Birçok arkadaş Sosyalist GENÇLİK Gazetesinden daha fazlasını isterken, bir kısmı da gazetenin "ağır" olduğunu ileri sürmüştür. Eğer burada bir gazetenin üstlendiği görev gözden kaçırılırsa, kaçınılmaz olarak yanlış değerlendirmeler ortaya çıkar. Bir gençlik gazetesini, proleter sosyalist hareketin bir yayın organı imiş gibi görmek veya bu hale getirmek veya bu hale getirmek yahut da tam aksine suya sabuna dokunmayan, hitap ettiği kitleye sosyalizmin güncel sorunları hakkında hiçbir şey veremeyen bir gazete haline getirmek doğru olmayan bir anlayıştır. Sosyalist GENÇLİK gazetesini ele alıp incelerken, asla onun bir gençlik gazetesi olduğu gözden kaçırılmamalıdır.

Sosyalist GENÇLİK gazetesinin şimdiye kadar gerek ideolojik-politik konularda ve gerekse örgütlenme konusunda yazmış olduğu yazılara, ciddi hiçbir eleştiri getirilememiştir. Basit,asılsız, havada kalan suçlamalarla görüşler mahkum edilmeye çalışılmıştır. Bundan öteye bir gayretin gösterildiği söylenemez.

Bir Hatanın Düzeltilmesi :

Diğer bir önemli nokta; Sosyalist GENÇLİK'in 4. sayısında çıkan ve Mao ZEDUNG'a ait olan bir çeviri ile ilgili olarak söyleyeceklerimizdir. Uluslararası sosyalist hareket hakkındaki bilgisizliğimiz, geriliğimiz ve yine o dönemde bu meselenin en azından Türkiye'de fazla aktüel olmaması dolayısıyla ve yazının içeriği genel olarak da doğru olduğundan da yayınlanmasında o zaman için herhangi bir sakınca görmemiştik. Yazının yayınlandığı dönemde de, Çin'in politikasında bir çok yanlışlığın olduğunu, özellikle 1956-1957 sonrası dönemin daha iyi bir şekilde incelenmeye tabi tutulması gerektiğini söylüyorduk. Ancak o gün ÇKP'nin yürüttüğü politikanın gerici yüzü, en azından bizim açımızdan tam olarak ortaya çıkmamıştı. Ve meselede, Türkiye'de işçi sınıfı hareketinin acil bir sorunu olarak dayatmadığından özel olarak dikkatimizi odaklaştırdığımız bir nokta değildi. Bugün de uluslararası sosyalist hareket hakkında detaylı bir bilgi sahibi olduğumuzu iddia edemeyiz. Ama artık bizim için kesin bir şey varsa, ÇKP'nin mevcut politikasının gerici bir politika olduğudur.

Ancak özellikle bu olay, TSİP'in ideolojik bakımdan köşeye sıkışıp kalmış olan, ne yapacağını bilemiyen ve her gün görüş değiştiren reformist Merkez Kliğince bilinçli bir şekilde spekülasyon konusu yapıldı.

Bu konudaki görüşlerimizin ne olduğunu yakından bilen TSİP "Merkez Kliği" ısrarlı bir şekilde Sosyalist GENÇLİK'in ve GSB'nin Maocu olduğunu, dedikodu ile yaymaya çalıştı. Böylece, Parti içinde Leninist politikanın savunucusu olan ve görüş birliği içinde olduğumuz "devrimci kanadın" yürüttüğü ideolojik mücadeleyi, sahip oldukları ideolojileri gereği "komplocu" bir anlayışla etkisiz kılmaya, tecrit etmeye çalıştılar.

Ancak yalancılıkları ve riyakarlıkları kısa zamanda ortaya çıktı. Aslında onlar öylesine bir batağa saplanmışlardı ki, kendilerine güç kazandırabileceğini tahmin ettikleri herşeye dört elle sarılarak, biraz olsun nefes almaya çalışıyorlardı. Ve öyle bir duruma gelmişlerdi ki, biz, "maocuyuz" desek sevinçlerinden göbek atacaklardı. Bu iflas edince bize "goşist", "sol sapma", vs. suçlamalarını yöneltmeye başladılar ve böylece "acaba biraz daha ayakta kalabilir miyiz" diye çırpınıp durdular. Ve hâlâ da yokoluşun çırpınışları içindeler.

---- Orta Öğrenim Gençliği...

Orta öğrenim gençliğinin sorunları ve çıkarları işçi sınıfının sorunları ve çıkarlarıyla bağlaşıktır.

Dolayısıyla bu sorunların kökten çözümü ancak işçi sınıfı öncülüğündeki tüm emekçi halkımızın iktidarı almasından geçer. Ve ondan sonradır ki, biz, orta öğrenimde köklü bir değişim bekleyebiliriz. Yani orta öğrenim gençliğinin kurtuluşu da emekçi yığınların ki gibi sosyalizmdedir.

Ancak bu demek değildir ki, orta öğrenim gençliği işçi sınıfı iktidarı alana kadar beklemelidir. Tam tersine, gençliğin bu kesimi bugünkü seviyedeki ve zamanla değişik boyutlara ulaşacak olan mücadeleleriyle orta öğrenimde nisbi bir "demokratik" ortam yaratabilir ve Bağımsızlık-Demokrasi-Sosyalizm mücadelesinde işçi sınıfı yanında yerini alabilir. Almalıdır da.

Şimdi orta öğrenim gençliğinin temel taleplerini sıralıyabiliriz. Yine hemen belirtelim ki bu temel taleplerden an acil olanlarının üzerine en ivedi bir şekilde gitmeliyiz. Bu da orta öğrenim gençliğinin en geniş yığınlarını kapsıyacak bir örgütlenmenin yaratılması sorunudur.

TALEPLER

- Orta öğrenim gençliği içindeki ilerici-devrimci ve sosyalistler üzerindeki yoğun baskı kalkmalıdır.
- Kayıtlar sırasında öğrencilerden alınan kayıt "haraçları" kalkmalıdır.
- Okul masraflarının tümü Milli Eğitim Bakanlığı Bütçesinden karşılanmalıdır.
- Öğrencilerin eğitim masrafları Milli Eğitim Bakanlığı bütçesinden karşılanmalıdır.
- Okullardaki kantinler öğrencilere devredilmelidir.
- Laikliğe ters düşen dersler kalkmalıdır.
- Eğitimde ezberciliğe son verilmeli, üretime dönük, ülke sorunlarının çözüm yollarına dönük bir eğitim uygulanmalıdır.
- Meslek-Sanat Liseleriyle klasik liseler arasındaki ayırıma son verilmelidir.
- Sanat okullarında üretilen üretene verilmelidir.

Orta öğrenim gençliğinin bir yığın sorunlarının nisbi çözümü ancak gençliğin bu kesiminin örgütlenmesinden geçer. Bunun için üzerinde duracağımız dört temel talep vardır:

1. Okullarda eğitsel kollar işletilmeli ve bunlara kitlevi karakter kazandırılmalıdır.
2. Öğrenci Birlikleri kurulmalıdır.
3. Liselilere dernek kurma hakkı tanınmalıdır.
4. Liselilerin MERKEZİ DEMOKRATİK ÖRGÜTLENMESİ nin önşartlarının oluşturulması için BÖLGESEL ORTA ÖĞRENİM DERNEKLERİ kurulmalıdır.

V. BÖLGESEL ORTA ÖĞRENİM DERNEKLERİ NEDİR ?

Demokratik örgütlenmede başlıca amaç "daha fazla kitlelere ulaşma, en geniş yığınları anti-faşist, anti-emperyalist mücadele içine çekebilmektir."

Meseleye bu kıstasla baktığımızda demokratik kitle örgütlerinin işleyişinde, demokratik merkeziyetçilik ilkesinin demokratik yanı ağır basma durumunda. Ve özel olarak, liselilerin örgütlenmesinde ancak en geniş tabanın insiyatifini temsil eden ve örgütlenmede aşağıdan yukarıya doğru bir işleyiş sağlamak için liselerde "öğrenci birliklerinin" veya belli bir birimde öğrenci birliği doğrultusunda belli bir eğitsel kol altında çalışma yapan öncülerin bölgesel esaslara uygun olarak örgütlenmesi demokratik bir işleyişi sağlıyacaktır.

Asgari dört lisenin öğrenci birlikleri veya gayriresmi öğrenci birliklerinin bölgesel örgütlenmesi, orta öğrenim gençliğinin "Merkezi Demokratik Örgütlenmesi" nin önşartlarını hazırlıyacaktır.

Önümüzdeki sayılarda orta öğrenim gençliğinin bu tür örgütlenmesinin işleyişi, ilkeleri ayrıntılı olarak ele alınacaktır.

Şimdi bize düşen görev aşağıdaki sloganların orta öğrenim gençliği içinde yerleşmesini sağlamaktır:

YAŞASIN ORTA ÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN DEMOKRATİK LİSE KAVGASI !

ÖĞRENCİ BİRLİKLERİ İÇİN İLERİ !

LİSELİLERİN DERNEK KURMA HAKKI İÇİN İLERİ !

ORTA ÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN MERKEZİ DEMOKRATİK ÖRGÜTLENMESİNİN ÖNŞARTLARINI HAZIRLAMAK İÇİN BÖLGESEL ORTA ÖĞRENİM DERNEKLERİ İÇİN İLERİ !

İlerici demokrat ve sosyalist gençliğe karşı yöneltilen son faşist saldırıların hedeflerinden biri de İTÜ olmaktadır. İTÜ'deki yurtsever ve sosyalist gençlik bu saldırıları bilinçli ve kararlı bir mücadeleyle göğüslüyor. Ve anti-faşist, anti-emperyalist kavgada gençliğin birliğini oluşturmaya çalışıyor. Yine İTÜ'deki sosyalist gençlik bu birliği oluşturmak için sosyalizm dışı akımlarla da mücadele yürütüyor...

İTÜ'deki devrimci arkadaşların bu sorunlarla ilgili olarak yayınladıkları bir bildirinin bazı kısımlarını aktarmayı yararlı görüyoruz...

İTÜ'lü Arkadaş

Ülkemiz uzun zamandan beri faşizmin azgın saldırı ve cinayetlerine sahne olmaktadır. Burjuvazinin beslemesi faşist komandolar hergün yurdun dört bir yanında yurtsever işçilere emekçilere öğrencilere ve aydınlara silahlı pusular kurmakta adeta ilerici insan avına çıkmaktadırlar. Meydanlarda caddelerde fabrikalarda yüzlerce kişinin gözleri önünde kahpece cinayetler işlemektedirler.

Gizli ve açık tüm faşist örgütler bu kanlı baskın ve saldırılarıyla: hem kitlelerin yükselen devrimci mücadelesine karşı yeni mevziler elde etmek ve halkın gözünü yıldırmak isterlerken hem de iktidardaki MC'ci ağababalarının "Beynelmilel Komünizm tehlikesi" ni önleme bahanesiyle emekçi halka karşı uygulayacakları baskı ve terör politikasına olanak sağlamak istiyorlar.

Arkasında ABD emperyalizmi ve ülkemizdeki işbirlikçilerinin olduğu bu kanlı tertiplerin temelinde: işçi ücretlerinin dondurulduğu genel grev ve referandum haklarının kaldırıldığı taban fiyatlarının düşürüldüğü ekonomik demokratik sendikal ve politik her türlü mücadelenin baskıyla önlendiği kısacası geniş halk yığınlarının soluk alamadığı fakat alabildiğine sömürüldüğü açık askeri-faşist bir iktidar özlemi yatmaktadır.

Faşist saldırganların hedeflerinden biri de hepimizin bildiği gibi İTÜ olmuştur. Ülke ve halkımızın çıkarları doğrultusunda devrimci bir çizgiyi gelenek haline getiren İTÜ'lü devrimci öğrencilerin faşist çetelerin saldırı hedeflerinden biri olması elbette ki doğaldır.

Çünkü İTÜ öğrencisi burs-kredi yurt teksir vs. gibi önemli sorunları çözümlenmemiş bir öğrenimi her an atılma tehlikesiyle karşı karşıya bulunarak tamamlamak zorunda bırakılmıştır. Öğrenimini bitirdikten sonra da karşısına işsizlik sorunu dikilmektedir. Bu sorunu halletse de neticede ya devlet dairesinde milyonluk vurgunlara göz yummak zorunda bırakılan bir kapıkulu ya da emperyalist-metropollere ihraç edilecek ucuz bir "beyin" olma durumundadır.

İşte bu sorunların ülke sorunlarından ayrı olmadığını bilince çıkartan İTÜ öğrencileri özellikle 1960'lardan sonra gelişen Bağımsızlık Demokrasi ve Sosyalizm mücadelesinde daima işçi sınıfının ve emekçi yığınların yanında yeralmış ve bu savaşta en önde saf tutmayı onur bilmiştir.

. · .

Burada altını çizerek önemli bir konu üzerinde de durmak isti - yoruz. Bugün genel olarak tüm yüksek öğrenim gençliğinin özel olarak da İTÜ gençliğinin örgütlenme sorunu çözümlenmesi gereken acil bir görev haline gelmiştir.

İTÜ öğrencilerinin tek bir demokratik kitle örgütünde birleştirilmesini sağlamak amacıyla çeşitli fakültelerden arkadaşların katılmalarıyla bugüne kadar defalarca görüşmeler yapıldı. Fakat bazı "devrimci" arkadaşların "sovyet sosyal emperyalizmi" (!) ile mücadelede faşistlere bile parmak ısırtacak "kararlılıkları" bu görüşmelerden bir sonuç alınamamasına neden oldu.

Bu arkadaşlara demokratik bir kitle örgütünün "uluslararası işçi sınıfı hareketinin teorik-ideolojik sorunlarının çözümlenebileceği bir platform" olmadığı defalarca anlatılmasına rağmen arkadaşlarımız İTÜ'deki ilerici harekete zarar vereceği açıkça belli olan hatalı tavırlarında direnmekte ısrar ettiler.

Üstelik o günden bugüne "akademik sorunları tartışma" veya "faşist saldırıları kınamak" için düzenlenen forumlarda bu konuda iki çift söz bile etmeden amaçtan saparak forumları "sovyet sosyal emperyalizmi"-nin (!) ve "devrim stratejileri" nin tartışıldığı bir provakasyon platformu haline getirdiler.

Sosyal pratiğin mahkum ettiği her hatalı davranışlarından sonra günah çıkarma mekanızması haline getirdikleri "özeleştiri" lerini yapmalarına rağmen en son olarak geçen hafta Cuma günü bazı fakültelerde tertiplenen "Faşist saldırıları protesto forumunu" bu "arkadaşlarımız" yine amacından saptırarak "Kosigin'i Protesto" forumuna dönüştürmek istemişlerdir. Üstelik kendi yanlış görüşlerine ortak olmayan devrimci arkadaşlarımızın konuşmalarını da zorla engelleme çabasına girerek acizliklerini ve "iflah olmaz samimiyetsizliklerini" bir kez daha ortaya koymuşlardır.

Üniversitemiz öğrenime açıldığından beri iki günde bir devrimci amacından saptırılmış forumlar düzenlemeye çalışarak forumların devrimci potansiyelini de dejenere eden bu "arkadaşlar" ilerici-devrimci İTÜ öğrencisinden gerekli dersi almış ve başlangıcında üç bin öğrencinin katıldığı bu forumu ancak kendileri tamamlıyabilmişlerdir.

Burada bir kez daha önemle belirtiriz ki yukarıda sözünü ettiğimiz "devrimci arkadaşların" hayattan ve pratikten kopuk dar klikçi "eylemlerinin" sorumluluğuna hiçbir şekilde katılmıyoruz!

. · .

Bugün mevcut tüm öğrenci örgütleri kendilerinin birer kitle örgütü olduklarını iddia etmelerine rağmen pratikte dar bir grubun kadro örgütü olmaktan ileriye gidememektedir. Çünkü bunların tümü gençliğin çözüm bekleyen yığınla akademik-demokratik sorunlarına eğilmektense eski hataları tekrarlamaktan kurtulamıyarak adeta bir siyasi parti tavrını benimsemektedirler. Böyle bir gençlik örgütünün temel görevi geniş öğrenci yığınlarının akademik-demokratik-ekonomik ve toplumsal sorunlarının çözümünden hareketle bu geniş kitleleri burjuva ideolojisinin sınırları dışına çekmek ve anti-emperyalist anti-faşist platformda emekçi halk yığınlarıyla bütünleştirmektir...

---- ezilen sınıfların sönmez güneşi Lenin'i saygıyla anıyoruz.

YIĞINLARA GÜVENME

Teoriciler ve parti liderleri, ulusların tarihlerini bilenler ve devrimler tarihini baştan sona kadar okumuş olanlar, bazen kötü bir hastalığa tutulurlar. Bu hastalığa yığınlardan korku hastalığı, yığınların yaratıcı gücüne inançsızlık hastalığı denir. Bu, bazen liderlerin,devrimler tarihini gerektiği gibi okumamış olabilen ama gene de kader tarafından eski düzeni yıkma ve yenisini kurma ile görevlendiren yığınlara karşı aristokratça bir tavıra sebep olur. Bu aristokratça tavır, unsurların kopuk başıboş hareket etmesinden, yığınların "gerektiğinden çok şey tahrip etmesinden", korkudan ileri gelir; yığınlara kitaplardan birşeyler öğrenmeye çalışan,ama kendisi yığınlardan bir şeyler öğrenmeye yanaşmıyan bir vasi rolü oynama isteğinden ileri gelir.

Lenin bu liderlerin tam tersiydi. Ben, Lenin kadar proletaryanın yaratıcı gücüne, devrimci yeteneğine ve sınıf önsezisine derin inancı olan başka bir devrimci bilmiyorum. Ben, Lenin kadar "devrim kaosunu" ve "yığınların başına buyruk davranışlarının meydana getirdiği kargaşalığın" kendini beğenmiş eleştiricilerini kötüleyen başka bir devrimci bilmiyorum. Bir konuşma sırasında arkadaşlardan birinin "devrimi normal bir düzenin izlemesi gerektiğini "söylemesi üzerine, Lenin acı alayla, şöyle demişti: "Devrimci geçinen kimselerin tarihte en normal düzenin devrimci düzen olduğunu unutmaları üzüntü duyulacak bir şeydir."

İşte Lenin'in yığınlara tepeden bakanları ve onlara kitaplardan hocalık etmeye çalışanları küçümsemesi bundan ötürüdür. Ve Lenin'in durmadan tekrarladığı şu öğüdü de bundan ötürü gelmektedir: yığınlardan öğreniniz, onların hareketini anlamaya çalışınız, yığınların mücadelesinin pratik tecrübesini dikkatle inceleyiniz.

Yığınların yaratıcı gücüne inanç...İşte Lenin'in ilkel kuvvetleri anlamasına imkan veren ve bu güçlerin hareketini proleter devrimi kanalına yöneltmesini mümkün kılan şey, onun eyleminin bu özelliğiydi.

DEVRİM DEHASI

Lenin devrim için doğmuştu. O, gerçekten devrimci patlayışların dehasıydı ve devrimi yönetme sanatının en büyük ustasıydı. O hiç bir zaman devrimci ayaklanmalar zamanında olduğu kadar kendisini özgür ve mutlu hissetmemişti. Elbette ki, bununla, Lenin'in bütün devrimci ayaklanmaları eşit olarak onayladığını, ya da onun her zaman ve her türlü şartlar altında devrimci patlayışlardan yana olduğunu demek istemiyorum. Kastettiğim asla bu değildir. Demek istediğim Lenin'in o parlak kavrayış ve sezisinin, devrimci atlayışlar zamanlarında olduğu kadar hiç bir zaman o kadar açıkça meydana çıkmadığıdır.Devrimci ayaklanmalar esnasında o sanki çiçekler gibi açardı, ne olacağını önceden görürdü, sınıfların hareketini ve devrimin çizeceği muhtemel zikzakları sanki avucunun içindeymiş gibi sezerdi.Partimiz çevrelerinde haklı olarak şöyle derdi: yükselen devrim dalgasında Lenin suda balık gibi yüzer.

Derinliğine seziş, gelmekte olan olayların taşıdıkları asıl anlamı hızla kavrama ve sezme yeteneği, Lenin'in devrim hareketinin dönüm noktalarında doğru stratejiyi ve açık seçik hareket çizgisini çizmesini mümkün kılan bir özelliği idi.

Pravda, sayı:34
12 Şubat 1924

Sosyalist GENÇLİK Gazetesi
Sahibi : Baykal GÜRSOY
Sor.Yaz.İşl.Md: Rafet İÇÖZ
Ahmet Şuayip Sok.33/1 Vezneciler İstanbul.
Baskı ve dizgi: ARPAS Matbaası

YUSUF'A ÖZGÜRLÜK!

Yusuf KÜPELİ'nin sağlığı ve şahsı üzerinde oynanmak istenen oyunlar,şu günlerde Türkiye kamuoyunu meşgul eden konulardan biridir. Yusuf KÜPELİ "olayı" nın iki yönü var; daha ziyade insani ve sağlığı ile ilgili olanı, ikincisi ise; bazı çevreler siyasi kullanım sağlamak için, kendi şahsında oynamak istedikleri oyun.

DOKTOR RAPORU

Bu iki yönden ilki, yani Y.KÜPELİ'nin sağlık durumunun gayet ciddi olduğu, bizzat doktor raporu tarafından belirtilmekte, Türk Tabip Odaları da Dr.Üstün Korugan'ın bu teşhisini kabul etmektedir. Çeşitli basın organları tarafından yayınlandığı için raporun tümünü buraya almıyoruz. Yalnız rapordaki 2.ve 4. maddeler ile bir bölümünün tekrar belirtilmesini, bu konudaki bilgilerin canlı tutulabilmesi için gerekli görmekteyiz. Raporda şunlar var:

"2. Hastalık bir romatizmal kapak bozukluğu ise, tedavisi kalp cerrahisi ve tedavisi yönünden uzmanlaşmış bir yerde yapılmalıdır. Eğer tüberküloz olarak kabul ediliyorsa -ki askeri hastahanenin kanısı budur- tüberküloz tedavisi yapılan bir sanatoryumda yapılması gereklidir. Hastanın bu durumda cezaevi koşullarında tutulması yaşamını mutlak bir tehlikeye atmaktadır..

4. Bu hastalık tıp dilinde kronik denen hastalıklar gurubuna girer. Bu bir süreklilik anlatımıdır. Kalp hastası ya da tüberkülozlu bir hasta olarak alındığında yaşam boyu kontrolu gereklidir.

Ayrıca:
Hastalık özel bir yemek diyetini gerektirmektedir. Bunun da cezaevi koşullarında sağlanmasının olanaksızlığı açıktır."

YUSUF KÜPELİ SERBEST BIRAKILMALIDIR

Türkiye'de çeşitli nedenlerden ötürü tüm tutukluların gayri-sıhhi şartlar altında cezaevinde ömür tükettikleri zaten açık olan bir husustur. Ama, siyasi tutuklular için iş bununla da bitmiyor; kanunların belirttikleri cezaların dışında, özel baskılara da maruzdurlar. Bu baskı ve insanlık dışı davranışlar yasaların ölüme mahkum etmediği insanları ölümle cezalandırmaya kadar uzanabiliyor. Hatice ALANKUŞ ve Harun KARADENİZ olayı bu tip cinayetler için birer kanıttır. Aynı şekilde, ülserli siyasi tutuklulara aspirin vererek mide kanaması yoluyla öldürülmek istendiği geçmişte bazı ilerici gazeteler tarafından ortaya konmuştu.

Konuştuğumuz doktorlar,Y.KÜPELİ'nin tedavisinin cezaevi koşulları altında olamıyacağı bir yana,tedavisinden sonra dahi hapiste kalmamasını söylüyorlar. Çünkü, gerek kalp hastalığı ve gerekse de tüberküloz hastaları ilk tedavilerinden sonra daha yine de iyi bir bakıma ihtiyaç gösterirler. Herhangi bir maddi ve manevi olumsuz etki -bunlar hapisanede yeterinden fazla vardır- hastalığın dondurulduğu noktadan tekrar başlamasına sebep olur. Tabi ki bu noktadan sonra hastalığın yeniden tekerrür etmesi, hastayı ölüme eskisine nazaran çok daha yakın kılar ve tedaviyi de alabildiğine güçleştirir.

Bu nedenle Yusuf KÜPELİ'nin gerçek tedavisinin sağlanabilmesi için tutukluluk durumunun kaldırılması kesin zorunluluktur. Gerçek tedavisi ancak bu yolla sağlanabilir.Bir insanın hayatının sözkonusu olduğu bu durumda tüm ilerici ve sosyalistler Yusuf KÜPELİ'nin serbest bırakılması uğrunda çaba harcamaları gerekir. Tekrar edelim ki, hastalığın gidişinin şu an tedavisinin sağlanması yoluyla durdurulması Yusuf hapiste kaldığı sürece geçici bir olgu olacaktır. Y.KÜPELİ serbest bırakılıp,gerekli maddi ve manevi rahatlaması sağlanmadığı müddet içinde, hastalık tedavi edilmiş olmayıp, ölüm tehlikesi de ortadan kalkmış olmıyacaktır.

"OLAY" IN İKİNCİ YÜNÜ

Yusuf KÜPELİ "olay"ının ikinci yönü ise hayli ilginç. Faşist mihrakların, kendi tırmanışlarına karşı etkili bir mücadele veren demokratik güçler üzerine yeni baskılar tezgahlıyabilmek için bazı bahaneleri yaratabilme yolunda ne gibi tertiplerin içine girdiklerini gösteriyor. Yusuf KÜPELİ: "Tüm Emekçilere, Sosyalistlere, Aydınlara, Demokratlara Açık Mektup" ta oynanmak istenen oyunun mizansenini yeterli açıklıkta gösteriyor.Mektubun tamamı çeşitli yayın organlarında basıldığından buraya almayı bu bakımdan gereksiz görüyoruz. Yusuf KÜPELİ, "Açık Mektup" unda bu tertibin niteliğini ve amacını şöyle belirtiyor:

"Pencereye yaklaştım ve dışarı baktım. Kafamda 'odaya pencereden girdik' sözü yankılanıyordu.Pencerenin yoldan yüksekliği bir metreden azdı. Asteğmenin dikkati çektiği gibi,dışarıdan içeriye pencere hafifçe itilerek kolayca girilebilir veya bir başka şekilde içeriden pencere hafifçe çekilerek dışarıya kolayca çıkılabilirdi. Pencerenin yanında da nöbetçi yoktu veya daha doğru bir deyişle özellikle konmamıştı ve öğlen tatilinde, hastane bahçesindeki bu yol bomboştu. Pencereyi aralayıp sakince yola çıkacak ve ağır ağır yürüyüp gidecektim! Acaba ona da müsaade edecekler miydi? Oyun nereye kadar planlanmıştı? Thompson unutulması biraz can sıkıcıydı. Onu da yanıma almam, oyunun iyice neşelenmesi, tam bir Western haline dönüşmesi mi isteniyordu acaba? Üstüne üstelik dışarısı da çok güzeldi.

Şüphesiz insan cezaevinden kaçabilirdi. Bu çok değişik biçimlerde olabilirdi. Çok ayrıntılı veya basit planlarla, dışarıdan veya içeriden alınan yardımlarla olabileceği gibi, hiç beklenmedik tesadüfler sonucu da olabilirdi. Belirli siyasi amaçlar uğruna bazen düşmanları bile insana yardım edebilirlerdi. 'Bir insan siyasette, belirli bir mesele için, şeytanla bile ittifak haline girebilir, ancak şeytanın kendisini değil, kendisinin şeytanı aldattığından emin olması gerekir.' (K. Marks) Ama benim durumumun böyle bir şeyle de zerre kadar ilişkisi yoktu. Şeytan, Mefistofales beni kendine esir etmeye çalışıyordu.

Hastane bahçesinden de sağ sağlim çıkıp kalabalığın arasına karışmama müsaade edilecekti mutlaka. Yani orada vurulmayacaktım. Peki Thompson niye bırakılmıştı? 1) 'Bunlar iyice dalgınmışlar, hiçbir şeyin farkında değiller' kanısı bende uyandırılmak isteniyordu. Bu kanıyı daha da güçlendirmek için garnitür olarak Thompsonun yanına iki tane de cop bırakmışlardı.Bu coplar 'dalgınlığı' seyircilere kanıtlama işinin de en önemli unsurlarından olacaklardı ayrıca. 2) Yanıma Thompsonu alarak kendimi daha da emniyette hissedecek, kaçış için daha da cesaretlenecektim. Thompson, hesaplarına göre ilk çıkış hızını kazanmama da yardımcı olacaktı. Ama esas önemli fonksiyonu, bunların hepsinin ötesindeydi: kaçtıktan sonra, 'Thompsonlu biri' olacak, zorunlu olarak silahın esiri haline gelecektim. Hele şöyle bir şikeli çatışma da olur ve orada mermi sesleri arasında, 'kahramanca' kurtulacak olursam, keyiflerine diyecek olmazdı. Ağızları kulaklarında, şeytanca gülümsediklerini görür gibi oluyorum.

Kendimi bir an için sakin bir limana atabilirsem eğer, ertesi günkü gazetelerin, özellikle sansasyon meraklısı gazetelerin baş sayfalarında muhtemelen şöyle şeyler okuyabilecektim: 'Ünlü şehir eşkiyası Yusuf Küpeli şeytani bir plânla ve de erlerden kaptığı ölüm kusan bir Thompsonla son anda kurulan çemberi de yararak kaçmayı başarmıştır. Filistin'de eğitim görmüş olup, binbir kılığa dahi girebilen -bir takım garip resimler- tehlikeli bir gerilladır... Siyasi polis zaten böyle bir şey beklediğini, elinde bir takım delilleri olduğunu, işin hassasiyeti bakımından şimdilik bir açıklama yapmak istemediğini, ama iz üzerinde olduğunu söylemiştir...' Daha önce beni 'kaçırmaya' çalıştıklarını da siyasi polis biliyordu zaten (!)

Arkasından bazı siyasilerden demeçler: 'İşte kolladığınız eli kanlı anarşist-komünistlerin neler yapabileceğini,son Türk devletine karşı nasıl komplolara giriştiklerini gözlerinizle bir kez daha gördünüz! Hani hastaydı? Bunlar siyasi amaçları uğruna her türlü oyunu yapabilirler. Sinsice geri çekilip,hatta hasta numarası yapıp ilk fırsatta devletin silahlı kuvvetlerine karşı fütursuzca silaha sarılabilirler. Mahkemeleri uzatmak işte her zaman böyle sonuçlara yol açmaktadır! Demokrasi adına, demokrasinin katledilmesine müsaade etmiyeceğiz! İş bildiğiniz gibi değildir! Bunların arkasında gizli bir takım güçler,nifak yuvaları vardır. Devlete kalkan eller kırılacaktır! Balığı açıkta bırakmak için denizin bütün suyunu içecek mide vardır bizlerde... Devlete kafa atanın kafası yarılır...'

Zaten yükselen karşı-ihtilalci terör dalgası, belirli çevrelerde biraz daha yaygınlaştırılacak, fırsatçılar bir adım daha ileri atma çabası içine gireceklerdi. Vaktiyle benimle arkadaşlık etmiş olan kişiler, ziyarete gelen yakınlarım,arayıp soranlar, avukatlarım toparlanacak, en azından üzerlerinde şiddetli bir polis baskısı yaratılacaktı. Hapisanelerdeki siyasilerin üzerindeki baskılar artırılacak; askeri hekimler bir daha siyasi tutuklu veya hükümlü muayene etmeye korkar hale gelecek; aralarında anti-faşist demokrat kişiler varsa -mutlaka vardır- ezilecekler, darmadağınık edileceklerdi. Muhtemelen bazı 'gizli örgütler' de ortaya çıkarılacaktı. Hani beni kaçırmaya da çalışmışlardı ya (!) ... Böylece Polis, 'bütün gizli nifak yuvalarını' kolaylıkla yok edebilecekti. Ölmem veya yaşamam bu noktadan sonra bu işlerin hiç birine engel değildi. Ölsem, siyasi tavrı nedeniyle beğenmedikleri birinden kolayca kurtulmuş olacaklardı. Sağ kalsam da kolayca 'ajan' damgasını yiyebilecektim. Gerçi pek umursamazdım ama, gene de başıma çok işler açardı gibime geliyor. Kısacası iki ucu pisli değnek."

Yusuf KÜPELİ, bu tertibin gerçekliğini ispat etmeye hazır olduğunu belirterek, mektubundan bu konuda şunları söylüyor:

"Evet kendimi suçluyorum: madem ki kaçmaya, dışarıdaki 'teşkilatı' ma kendimi kaçırtmaya çalışmışım ve bunu bugüne kadar benden başka duymayan kimse kalmamış, o zaman bu konu hakkında neden sorguya çekilmemekteyim? Sorguya çekilmemi ve Tank Üsteğmeni Mehmet Ali Özkan'ın da tanık olarak sorguya çekilmesini istiyorum. Normal hukuki süreç bu konu hakkında resmi tahkikatı gerektirir.

Eğer bu durumu Tank Üsteğmeni Mehmet Ali Özkan kendi kafasından uyduruyorsa, -tek başına uydurmadığını, aniden taburcu edilişim ve olayların gelişmesi gösteriyor aslında- bu kişiyi suçluyorum. Onun hakkında dava açılmasını istiyorum. Bu konuda bir sürü tanığım var. Hatta Avukat Cevat Erçişli bile bu işin tanıklarından biridir. Bu hikayeyi ona çok daha önceden anlatmış, o ise sinirlerimi bozmamak için bu güne dek bana söylememiştir. Bu kaçırma hikayesi alttan alta yayılıyormuş boyuna. Ne oluyoruz bilelim. Bu kişilerle mahkeme karşısına çıkmak istiyorum!

Tırmanışın zirvede olduğu 8 Aralık 1975 Pazartesi günü, rötüşlarıyla işleme konan bu provakasyon, düşünen herkesin de kolayca anlıyacağı gibi, tek başına benim şahsıma yönelmiş değildir. Bu, Türkiye'de sürdürülen genel provakasyonun bir parçası olarak bütün yurtseverlere, aydınlara, ilerici demokratlara, sosyalistlere ve hapisanelerdeki siyasi mahkumlara karşı yöneltilmiştir..."

Devamı sayfa:9'da